

[S. Rasmussen.]

ligetil, noget, man skal, men det føles som en fuldstændig Urimelighed og en Uretfærdighedshandling, at man skal betale Skatter, som er tre Gange saa høje som i 1914, naar Produktpriserne er, som jeg før nævnte. Skatterne paa den faste Ejendom var for Landbrugsejendommenes Vedkommende i 1909—14 20,9 Mill. Kr. og er, som den højtærede Indenrigsminister oplyste, i 1930—31 58, 6 Mill. Kr., en Stigning paa 180 pCt., og deraf falder 76 pCt. paa de rene Landbrugsejendomme. Landbruget mener sig berettiget til at forlange, at denne Byrde lettes.

Jeg ved nok, at der er nogle; som hævder, at Jorden er Samfundets. Jeg tror nu ikke, at alle de teoretiske Drøftelser, vi har haft om dette Spørgsmaal, har saa stor Interesse; tværtimod tror jeg, at det, man længes efter og ser hen til i Øjeblikket, er praktisk Handling; det er det, Tiden kræver. Og hvad vil det egentlig sige, at Jorden er Samfundets, naar Forholdet dog er det, at saa at sige hver eneste Landmand i Landet har købt sin Ejendom og betalt den? For ham gælder Teorien ikke meget; han har betalt sin Ejendom, hvorpaa der nu hviler en efter vor Formening fuldkommen hensynsløs Byrde.

Jeg tror endvidere, at Gennemførelsen af dette Forslag ikke blot vil være en Retfærdighedshandling, men ogsaa en gavnlig Foranstaltning overfor Krisen. Dets Gennemførelse betyder, at en Prioritet paa 40 Mill. Kr. aarlig Rente, som maaske kan kapitaliseres til en $\frac{3}{4}$ —1 Milliard Kr., tages bort fra Danmarks Jord. Jeg indrømmer overfor den højtærede Indenrigsminister, at dette giver Plads til, at andre Prioriteter kan falde ned i Ejendommen og faa en sikrere Stilling. Men jeg ønsker at føje til, at hvis et Forslag som dette bliver gennemført, vil det ogsaa faa Betydning for Kreditforeningsobligationernes Kurser, og det er ogsaa noget, vi i Øjeblikket trænger til, at man kunde stive disse Kurser noget af.

Jeg mener at kunne sige, at vi har vist, at vi i den nuværende Situation er villige til at ofre Teorier, og det Kriseforslag, som jeg og Flertallet af mit Parti var med til at gennemføre, var da ogsaa paa visse Omraader Udtryk for Bestræbelser, som jeg i og for sig ikke ønskede, om jeg havde haft

Magt, som jeg havde Agt. Jeg anerkender, at den nuværende Tilstand i Verden kan betyde, at vi alle i stor Udstrækning maa give Afkald paa vore Teorier, og derfor kan jeg ikke lade være med at henstille til den højtærede Indenrigsminister og for Resten ogsaa til Mindretalspartierne i dette høje Ting at medvirke til disse Forslags Gennemførelse. Det vilde i hvert Tilfælde være en god Rigsdagshandling, der derved vilde øves, og Realkreditte vilde blive særlig styrket, hvad der vilde være til Gavn, ikke blot for Landbruget, men for alle.

Saaledes som det fremgaar af Bemærkningerne, har vi naturligvis ogsaa Opmærksomheden henvendt paa, at naar vi i stor Udstrækning overfører Udgifter fra Kommunen til Staten, maa vi være villige til at skaffe Staten Dækning paa den ene eller den anden Maade, og jeg vil gerne give den højtærede Indenrigsminister nogle Oplysninger derom. De Tal, som den højtærede Indenrigsminister nævnte med Hensyn til, hvorledes Forslagene vilde virke, kommer slet ikke til at passe, idet man jo letter Kommunerne for en hel Del af deres Byrder, og naar Ministeren anførte disse Tal, kan jeg ikke tro andet end, at han har glemt at regne med, at man letter Kommunerne for store Byrder. Vi overfører i stor Udstrækning Udgifter til Staten, og som Ordfører for det konservative Folkeparti vil det ikke være unaturligt for mig at pege paa, at dette Krav om Overførelse af kommunale Udgifter til Staten, ogsaa at de 2 Tolvte dele af Aldersrenten, har vi fra vor Side tidligere stillet. Yderligere ønsker vi, at en stor Del af Medicinaludgifterne tages bort fra Kommunerne og overføres til Staten. Det helt urimelige Forhold, at en enkelt Kommune kan blive belastet med særlig store Udgifter — som det kan indtræffe — til abnorme, sindssyge o. s. v., kræver ogsaa en afgørende Ændring, saaledes som Venstre har stillet Forslag om det, baade i denne og i forrige Rigsdagssamling. Ogsaa den højtærede Socialminister er jo i sin Socialreform inde paa denne Vej. Jeg vil for øvrigt i denne Forbindelse, naar jeg omtaler Socialreformen, tilføje, at efter den Udtalelse, som faldt her i Dag fra den højtærede Finansminister, synes jeg, at den højtærede Socialminister er i en meget uheldig Stilling. — Vi vil endvidere have visse Udgifter overført fra Am-